

Internet i telepraca nowa szansa na rynku pracy

MAGISTERSKA / Akademia Pedagogiki Specjalnej / Warszawa

Wstęp

Era informatyczna zmienia formy pracy i relację pracownik – pracodawca. Liczy się rezultat a nie miejsce, w którym praca została wykonana, coraz więcej przedstawicieli różnych zawodów pracuje w systemie pracy zdalnej, tj. na odległość. Rozwój w technologiach cyfrowych stwarza duże możliwości również dla osób niepełnosprawnych w pokonywaniu barier socjoekonomicznych, czasowych, geograficznych, kulturowych i innych.

W światowej ekonomii przechodzi się od społeczeństwa industrialnego do społeczeństwa informatycznego. Wprowadzenie komputerów pod koniec lat 70-tych do miejsc pracy stało się rewelacyjnym wydarzeniem. Pojawiło się zjawisko globalizacji gospodarczej: wielkie międzynarodowe korporacje zaczęły działać ponad granicami państw i kontynentów a różnego rodzaju usługi stały się dostępne 24 godziny na dobę i 7 dni w tygodniu.

Społeczeństwo informatyczne wprowadza swoje reguły do każdej dziedziny życia społecznego i gospodarczego. Typową formą pracy w najbliższym czasie będzie praca z informacją. Już teraz połowa siły roboczej w krajach najbardziej rozwiniętych pracuje z informacją. Informacja jest najdroższym towarem; np. ponad 50% rynkowej ceny samochodu stanowi informacja w postaci przeprowadzonych badań, projektu samochodu, kierowania produkcją i sprzedażą. Wraz z dynamicznym rozwojem technologii telekomunikacyjnych pojawiają się nowe metody pracy, a jedna z nich – telepraca – staje się coraz

popularniejszym sposobem zatrudnienia. Telepraca zapewnia wiele korzyści indywidualnych, biznesowych i środowiskowych, ale też stanowi potencjalne zagrożenie, jeśli będzie niewłaściwie wdrażana. Ogromne oczekiwania wobec telepracy w wielu przypadkach nie spełniły się.

Zlikwidowanie istniejącej przepaści pomiędzy nowymi technologiami a grupą użytkowników, którą są osoby niepełnosprawne, stanowi wyzwanie w najbliższym czasie. Państwa członkowskie UE zobowiązały się w 22-giej Deklaracji Traktatu Amsterdamskiego do uwzględnienia specyficznych potrzeb osób niepełnosprawnych. Problematyka zatrudnienia i rynku pracy w jednoczącej się Europie skupia w sobie najważniejsze sprawy społeczeństwa informatycznego, które jest społeczeństwem ludzi uczących się. Jest to warunek twórczego i świadomego uczestniczenia w świecie opanowanym przez komputery, internet i zalewanym przeróżnymi informacjami. Nie wolno jednak zapominać, że technika będąca wytworem myśli ludzkiej, nie może panować nad ludźmi a służyć im.

Telepraca, będąca uzupełnieniem tradycyjnych form organizacji, może prowadzić do aktywizacji zawodowej grup społecznych, dla których otwarty rynek pracy, z powodu stanu zdrowia (np. dla niepełnosprawnych) lub pełnienia innych funkcji i obowiązków życiowych (np. dla osób opiekujących się małymi dziećmi) nie byłby w pełni dostępny.

Czym jest telepraca? Czy rzeczywiście aktywizuje osoby niepełnosprawne? Jak jest zorganizowana w krajach najbardziej rozwiniętych i jakie ma szersze wdrożenia w innych krajach, a szczególnie w Polsce? Kto może zostać telepracownikiem i jakie kwalifikacje zawodowe należy zdobyć? Jakie są możliwości podjęcia telepracy przez osoby niepełnosprawne? Spróbuję odpowiedzieć na powyższe pytania w swojej pracy. W tym celu wykorzystam wszystkie możliwe informacje zawarte w internecie i pozyskane w bezpośrednich kontaktach z osobami niepełnosprawnymi. Będę starał się dowieść, że należy pokonać wszystkie trudności w dostępie do komputera i internetu,

stojące przed ludźmi uwięzionymi we własnych domach, dla których telepraca to często jedyna szansa na nawiązanie międzyludzkich kontaktów, na zaprezentowanie swoich umiejętności a tym samym – własnej wartości.

Czy sprawdzi się stwierdzenie Alвина Tofflera, że sercem Trzeciej Fali, czyli społeczeństwa informacyjnego, będzie właśnie telepraca, pod której naporem upadną tradycyjne miejsca zatrudnienia? Czy to, co dziś wydaje się najlepszym rozwiązaniem dla osób niepełnosprawnych, jutro będzie takie dla reszty społeczeństwa? Prawdopodobnie tak, lecz na to pytanie odpowiedzą autorzy innych już prac magisterskich, obecnie będący „kowalami” owej wirtualnej rzeczywistości.

Wstęp

Część I

Czym jest telepraca i jakie są możliwości jej podjęcia przez osoby niepełnosprawne

1. Podstawowe definicje i terminologia
2. Skala i zakres zjawiska telepracy na świecie i w Polsce
3. Oferty telepracy
4. Kto może zostać telepracownikiem?
5. Kwalifikacje zawodowe – ich zdobywanie i podnoszenie
6. Telebiuro.
7. Wady i zalety telepracy

Część II – Metodologia

Opis narzędzi – ankiet przeprowadzonych z badanymi osobami

1. Ankieta dla pracowników i osób poszukujących pracy
2. Ankieta dla pracodawców

Część III – Empiryczna.

Charakterystyka grup badawczych.

1. Wyniki z grupy osób niepełnosprawnych mających dostęp do internetu (ONM)
2. Wyniki z grupy osób pełnosprawnych mających dostęp do internetu (OPM)
3. Wyniki z grupy osób niepełnosprawnych nie mających dostępu do internetu (ONN)

4. Wyniki grup ONM, OPM i ONN łącznie

5. Wyniki z grupy telepracodawców i potencjalnych telepracodawców (TPD)

6. Końcowa analiza wyników.

Podsumowanie

Bibliografia

Spis wykresów i tabel

Aneksy

Aneks 1. Przykład ankiety dla pracowników i osób poszukujących pracy

Aneks 2. Przykład ankiety dla pracodawców

Aneks 3. Nieprzetworzone wyniki z grupy osób niepełnosprawnych mających dostęp do internetu (ONM)

Aneks 4. Nieprzetworzone wyniki z grupy osób pełnosprawnych mających dostęp do internetu (OPM)

Aneks 5. Nieprzetworzone wyniki z grupy osób niepełnosprawnych nie mających dostępu do internetu (ONN)

Aneks 6. Nieprzetworzone wyniki z grupy telepracodawców i potencjalnych telepracodawców (TPD)

Aneks 7. Wyniki grup ONM, OPM i ONN łącznie

Aneks 8. Suma wyników z grupy TPD

Jeśli chcesz zamówić pisanie pracy od podstaw, to zapraszamy na stronę [pisanie prac](#) - sprawdzony serwis